

Biblická hodina 25. marca 2021

Vzdych: *Hospodin, nakloň ucho k mojej modlitbe, všímaj si môj úpenlivý hlas. (Ž 86,6)*

Pieseň: *Ž 86,1-3 Pane, nakloň ucho svoje...*

Modlime sa:

Otče náš, vyznávame Ti, že sme unavení a znechutení z mnohých udalostí okolo nás. Odpusť, že občas aj reptáme alebo sa správame tak, ako by sme sa nemali. Odpusť, že sa nevieme alebo nechceme ovládať a tak sami prikladáme na oheň miesto toho, aby sme ho hasili. Odpusť, že svoj smútok a svoje sťažnosti neprinášame k Tebe, ale zdieľame s takými ľuďmi, čo nám nepomôžu. Vyznávame Ti, že nás to všetko odďaľuje od Teba. Ale túžime po Tebe a po Tvojom slove. Prosíme, zmiluj sa nad nami tak, že nás oslovíš a usporiadaš naše myšlienky, pocity a priority. Aby sme sa mohli chopiť Tvojej lásky a vernosti, ktoré sú voči nám stále, lebo Ty sa nemeníš. Nech naberieme odvahu a vytrvalosť pre svoje zápasy a úlohy, aby sme v nich obstáli a plnili ich podľa Tvojej vôle. A daj, aby sme sa netočili okolo seba, ale aby sme zbadali tých, čo sú na nás odkázaní; situácie, kde môžeme slúžiť, pomáhať a Teba vyznávať. Ďakujeme, že vypočuješ našu modlitbu. *Amen*

Text zo Starého zákona: 4Mojž 10,1-11 Strieborné trúby

¹ Hospodin povedal Mojžišovi: ² „Urob si dve strieborné trúby. Zhotov ich z tepaného striebra. Budeš nimi zvolávať pospolitosť a dávať povel, aby sa tábory pripravili na odchod. ³ Keď na nich zatrúbia, zhromaždí sa celá pospolitosť pri vchode stanu stretávania. ⁴ Ak zatrúbia len na jednej, zhromaždia sa k tebe len kniežatá, náčelníci tisícov Izraela. ⁵ Pri zatrúbení na poplach vydajú sa na cestu tábory rozložené na východnej strane. ⁶ Keď budete trúbiť na poplach druhý raz, vydajú sa na cestu tábory rozložené na južnej strane. Na poplach sa bude trúbiť pred nástupom na cestu. ⁷ Keď však budete zvolávať zhromaždenie, zatrúbte, ale nie na poplach. ⁸ Na trúbach budú trúbiť Áronovi synovia, kňazi. To vám bude trvalo platným ustanovením pre vaše pokolenia. ⁹ Keď už budete vo svojej krajine a vytiahnete do boja proti nepriateľovi, ktorý vás bude utláčať, zatrúbite na týchto trúbach na poplach. Vtedy si Hospodin, váš Boh, spomenie na vás a budete zachránení pred nepriateľmi. ¹⁰ Na trúbach budete trúbiť aj v dňoch radosti, na ustanovené slávnosti, na začiatku mesiacov pri spaľovaných obetách i pri obetách spoločenstva. Tie vás pripomenú vášmu Bohu. Ja som Hospodin, váš Boh!“

Milí Bratia a milé Sestry!

Popri rôznych nástrojoch, ktoré mali svoju úlohu v živote izraelského ľudu putujúceho v púšti sa teraz v biblickom texte objavia strieborné trúby. Už z toho, že boli iba dve, je vidieť, že mali výnimočnú úlohu, neboli určené na bežné kultické používanie. Boli to posvätné predmety, za ktoré zodpovedali a na ktoré trúbili vyslovene len kňazi. Nesmieme si ich popliesť s trúbami z baraních rohov, o ktorých častejšie čítame. (Napri. také používali izraeliti aj pri obchádzaní a dobývaní Jericha - Joz 6. kap) „Budeš nimi zvolávať pospolitosť a dávať povel, aby sa tábory pripravili na odchod“ (2. verš). Čiže strieborné trúby mali svojím hlasom zhromažďovať predných predstaviteľov ľudu a celej pospolitosti. Bolo treba poznať a počúvať ich hlas, tiež že koľko trúbení odznelo a aké. Či zatrúbili len na jednej pre kniežatá, alebo na obe pre

celú pospolitosť, alebo či to bol poplach, keď bolo treba vyraziť na cestu. Keď mali vyraziť, práve hlas trúb (počet poplašných trúbení) riadil poradie a poriadok, podľa ktorého sa jednotlivé tábory zoradili a vydali na cestu.

Počas putovania mal hlas trúb aj ubezpečiť ľud o Hospodinovej prítomnosti, v zaslúbenej zemi volať do boja proti nepriateľom, ale hlavne zvolávať ľud pri bohoslužobných slávnostiach počas sviatkov. Ako sme čítali, na tieto trúby bolo možné zatrúbiť na povel a tiež na poplach. To, že trúbili výlučne kňazi, hovorí o tom, že to bol posvätný úkon.

Dávali nimi znamenie aj ku zhromaždeniu, vtedy však to nebola poplašná výzva. Skôr by sme to mohli prirovnať k funkcii hlasov našich zvonov, ktoré nám pripomínajú vhodný čas a volajú k stretnutiu sa v Božom chráme okolo Jeho slova. Tieto trúby svojím hlasom tiež zhromažďovali Hospodinov ľud pred Jeho tvár.

Po usídlení sa v zaslúbenej zemi tieto trúby volali ľud jednak do boja proti nepriateľom a tiež k rôznym slávnostiam. Okrem toho, že tu musíme vyzdvihnúť vyhradenú úlohu kňazov, je dobré vidieť aj Božiu starostlivosť o svoj ľud: aj takýmto spôsobom im dáva ubezpečenie o svojej prítomnosti a pomoci. Zhromaždili sa a následne vyrazili do boja po poriadku a na znamenie - chcelo to teda pozornosť a poslušnosť zo strany ľudu. Avšak bolo to pre nich aj zaslúbenie Božej prítomnosti a ochrany. *„Zatrúbite na týchto trúbach na poplach. Vtedy si Hospodin, váš Boh, spomenie na vás a budete zachránení pred nepriateľmi.“*(9.v.)

Akoby ten poplach ani nebol určený pre ľud, ale pre samotného Hospodina, aby bol na pozore a zastal sa svojich. Sú známe rôzne poviedky, v ktorých hlavný hrdina sa dostane do ťažkosti, ale má nejakú píšťalu alebo podobný nástroj a môže si zavolať pomoc. Toto však nie je rozprávka, ale ubezpečenie o tom, že Boží ľud nie je v boji sám, že Hospodin je mocný vysloboditeľ a záchranca. Ako keby tieto trúby nám pripomínali svätú povinnosť a výsadu modlitby - hľa, nie je ďaleko od nás Ten, kto nám vie pomôcť, vie vyslobodiť a dať nám víťazstvo. On sám nás k tomu povzbudzuje a vyzýva, aby sme s Jeho pomocou počítali a ju prijali.

Veľmi jednoznačná je úloha týchto trúb pri slávnostiach, ako napr.: *„V prvý deň siedmeho mesiaca budete mať bohoslužobné zhromaždenie. Nebudete vykonávať nijakú obvyklú prácu. Bude to Deň trúbenia“* (4M 29,1) Totiž *„na trúbach budete trúbiť aj v dňoch radosti, na ustanovené slávnosti, na začiatku mesiacov pri spaľovaných obetách i pri obetách spoločenstva“* (10.v.). Život Božieho ľudu nie je len boj, ale aj radostné spoločenstvo s Hospodinom. Lebo je čas boja aj čas pokoja a radosti v Hospodinovi. Preto bolo treba poznať a rozlíšiť hlas týchto trúb a aj spôsob trúbenia, aby ľud Boží reagoval vždy primerane a správne.

Bratia a Sestry, v tejto súvislosti je žiadúce zamyslieť sa nad tým, aké „hlas trúb“ nás riadia, ako a či sa ich držíme, či je to prejav našej ochoty, poslušnosti a dôvery v Pána. Ak ide o zápas či slávnosť, vieme prijať dané znamenia Slova Božieho ako izraeliti prijali hlas trúb? Posilňuje nás v zápase a dáva vyslobodenie, vedie nás v slávnostnej radosti k oslave Hospodina? Počúvame hlasy - znamenia,

ktoré nám určil Boh, alebo hlas svojho srdca, či hlas nepriateľa, ktorý straší alebo nahovára? Obidva nás môžu fatálne oklamať.

V Novom zákone sa tiež stretávame s trúbami: „*Veď ak poľnica zaznie nejasne, kto sa bude chystať do boja?*“ (1K 14,8) - veru, a strieborné trúby museli dávať jednoznačný a nespochybniteľný signál. A je to odkaz aj na náš život a naše svedectvo - aby boli jednoznačné a zrozumiteľné. Ak tomu tak nie je, nečudujme sa, že nás spochybňujú. Nová zmluva však vie aj o hlase trúby, ktorý ohlasuje príchod Pána Ježiša Krista (*Lebo vo chvíli, keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia poľnica, sám Pán zostúpi z neba a prví vstanú tí, čo zomreli v Kristovi - 1Tess 4,16*), vzkriesenie mŕtvych (*Nie všetci zomrieme, ale všetci budeme premenení, naraz, v tom okamihu, na posledný zvuk poľnice. Keď zatrúbi, mŕtvi budú vzkriesení neporušiteľní a my budeme premenení. - 1K 15,51-52*) a konečné zhromaždenie Jeho vyvolených (*On pošle svojich anjelov s veľkou poľnicou a tí zhromaždia jeho vyvolených zo štyroch svetových strán, od jedného kraja nebies až po druhý. - Mt 24,31*).

Máme otvorený duchovný sluch na Božie hlasové znamenia? Kto sa vie radovať z počutia hlasu trúby počas svojho života s Pánom, pre toho bude radostný aj zvuk poľníc, ktorý ohlásí stretnutie s Ním v Jeho sláve.

Text z Nového zákona Jn 17,20-26

²⁰ Neprosím však len za nich, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa; ²¹ aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril, že si ma ty poslal. ²² A slávu, ktorú si dal mne, dal som ja im, aby boli jedno, ako sme my jedno —²³ ja v nich a ty vo mne, aby boli tak dokonale jedno, aby svet poznal, že si ma ty poslal a zamiloval si si ich tak ako mňa. ²⁴ Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred stvorením sveta. ²⁵ Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal a aj títo poznali, že si ma ty poslal. ²⁶ Ohlásil som im tvoje meno a ešte ho ohlásim, aby v nich bola láska, ktorou si ma miloval a aby som ja bol v nich.“

Milí Bratia milé Sestry,

Sú to posledné verše Ježišovej modlitby, ktorou sa pripravuje položiť svoju službu do rúk svojho Otca a nastúpiť na cestu na Golgotu. Po tom, ako sa modlil za seba, modlí sa za svojich učeníkov, zveruje ich nebeskému Otcovi, pretože vie, aké pookušenia, prenasledovania ich čakajú. Avšak, tieto verše obsahujú aj niečo viacej. Napokon sa totiž modlí aj za tých, ktorí *skrze ich slovo uveria* v Neho (20. verš).

Túto Jeho modlitbu môžeme chápať dvojako. Jednak, môžeme si uvedomiť, že keď sa Pán Ježiš takto modlil, prosil už aj za nás, uverivších svedectvu tých, ktorí Ho pred nami vieryhodne zvestovali a reprezentovali. Už vtedy sa modlil za nás, aby sme uverili, kedy sme ešte ani na svete neboli. A jednak sa modlí za tých, medzi ktorých nás, svoje dietky posielala do služby, ktorým by sme mali slovom i životom vydávať svedectvo o Ňom. Pretože cieľ a zmysel svedectva je On. Nie my, aby si nás ľudia vážili, chválili, ctili - ale On, aby sa stal žiadaným pre tých, ktorí o Ňom počujú, ak Ho vidia pôsobiť v našom živote, ak v ňom pôsobí Jeho Duch svätý.

Ježiš sa modlí za jednotu cirkvi. Nie je to jednota na nejakom organizačnom princípe, ale jednota v duchu a v pravde, „ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe“ (21.v.). Čiže ide o spoločenstvo s nebeským Otcom v Kristovi, ktoré tvorí jednotu v Duchu a v láske. Príkladom a modelom tejto jednoty je jednota Otca a Syna; spoločenstvo, ktoré sa prejavuje v láske, v dôvere a v poslušnosti. Týmto príkladom zaväzuje svojich učeníkov k tomu, aby videl, veril a poznal svet, že On bol poslaný od Otca. Zamyslime sa preto nad tým, aký veľký dlh máme voči svetu práve kvôli tomu, že nie je na nás vidieť Božia milosť a prítomnosť, ktorá tvorí jednotu tých, čo patria k Nemu. Kde sú roztržky, hádky, pretekania a podobne, tam nie je vidieť Krista, ani Jeho slávu.

„Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu“ (24.v.) Môžeme v tom prijať zasľúbenie Jeho prítomnosti a blízkosti za každých okolností. On sa nás nevzdáva. „Aby boli so mnou tam kde som ja“ - tu aj raz v Jeho sláve môžeme byť s Ním, pretože On o našu prítomnosť stojí. Ježiš zjavil resp. ohlásil meno svojho Otca svojim, ako aj svetu (26.v.) - keď meno, tak je za menom vždy konkrétna osoba, ktorá sa takto dáva poznať. V Ježišovi a skrze Ježiša je možné poznať Boha. A to Boha spravodlivosti a lásky, ktorý rozhodol o tom, že pre našu spásu dá svojho Syna za nás, aby učinil zadosť Jeho spravodlivosti tým, že zomrie ako zástupná obeť namiesto nás, aby nás zbavil viny a zatratenia. V tomto duchu predkladal Pán Ježiš svoju prosbu za nás aj v tejto modlitbe.

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že si nás zhromaždil okolo svojho slova, a nás učíš nielen poznať a rozlišovať Tvoj hlas, ale aj sa podľa neho riadiť. Ďakujeme, že vo svojich modlitbách Ťa môžeme vzývať a očakávať na Tvoju pomoc a vyslobodenie. Ďakujeme, že si sa modlil za nás a si po Božej pravici aj teraz a prihováraš sa za nás. (Rm 8,34), veď nemôžeme vkladať svoju nádej do vlastných modlitieb, ale Tvoje nás podržia. Kiežby sme mohli byť vernými vyznávačmi Tvojho mena! Kiežby svedčila o Tebe naša jednota! Vieme, že predpokladom toho je byť v jednote s Tebou, preto prosíme, aby si nás privinul k sebe, do svojej lásky, ochrany a vedenia.

Prosíme predovšetkým za ľudí, ktorí hľadajú pokoj, zmierenie a nádej pre nemoc, pokušenia, zápasy a straty vo svojom živote. Potešuj zarmútených, uzdravuj nemocných, pozdvihni padlých a zúfalých, ochraňuj deti, žiakov, študentov, nezamestnaných, ľudí bez domova, bez práce, bez nádejného východiska z ich situácie; prosíme za utláčaných, prenasledovaných, utečencov a ďalších, ktorí prežívajú rôzne krízy; za tých, čo sa sklamali v kresťanoch, možno práve v nás... Zmiluj sa nad nimi, i nad nami, aby nebolo kvôli nám znevažované Tvoje meno. Ďakujeme, že môžeme o to prosiť pre Tvoje meno. **Amen**

Otče náš...

Požehnanie: Pokoj Kristov nech zostáva s nami. **Amen**

Záverečná pieseň: č. 574 - Modlite sa a vrúcne proste Otca!...